

Chương 22

Vụ Mang Mang cúi xuống nhìn mình, buổi tối cô mặc váy đỏ ngắn, gấu váy trên đầu gối, lúc xoay người rất dễ tóc lên mà lại không mặc quần an toàn, đúng là tạo nghiệt mà.

Lộ Lâm lại mặc quần, mới nhìn đã biết thuộc phái “cong”.

Vụ Mang Mang cảm thấy nếu cô thực sự phải cong thì cũng không muốn làm “thụ”.

Nhưng nữ và nữ hình như cũng không cần phân biệt công và thụ¹.

Cục diện bây giờ là phải nhắm mắt làm điều, không được cũng phải được.

Vụ Mang Mang đành đứng dậy. Điệu samba có tiết tấu rất nhanh, nhiệt lượng tỏa ra khiến người ta bất giác muốn lắc lư cơ thể Đỗ Nghi Quân và Lộ Thanh Thanh đã bắt đầu ngồi trên ghế lắc lư phân eo.

Lộ Lâm nhìn Vụ Mang Mang có vẻ thận trọng thì làm một động tác mở đầu trước, dẫn dắt Vụ Mang Mang nhảy theo.

Vụ Mang Mang ngại ngùng không biết phải làm sao, nhưng sau mấy lần thì cô nhận ra Lộ Lâm là bạn nhảy rất cừ, vô cùng chăm sóc cho động tác và bước nhảy của cô.

Khi bước Vào điệu nhảy, cảm giác xưa kia nhanh chóng trở lại.

Vụ Mang Mang cố hết sức hơi nhón gót, để gót giày cao gót rời xa mặt cỏ, trong quá trình chuyển động đều phải phân tâm đưa tay ra kéo gấu váy.

Biên điệu samba nóng bỏng phóng khoáng thành điệu “lên đi” e then ngại ngùng.

Ninh Tranh nhìn Vụ Mang Mang và Lộ Lâm sánh vai nhau lắc lư eo hông, anh ta là người đàn ông đầu tiên phải kẹp chặt hai đùi lại.

Nghe nói trong mắt đàn ông, phụ nữ mặc váy đỏ là có sức hấp dẫn nhất, màu đỏ tượng trưng cho sự nóng bỏng và phóng khoáng của cô, thu hút ánh mắt người khác nhất.

Váy tuyết mưa màu đỏ của Vụ Mang Mang lúc chuyển động nhìn như một viên kim cương đỏ, mỗi một góc độ đều tỏa ánh sáng lấp lánh, trong ánh sáng

lại có sự e thẹn khiêm tốn, giống như phần thịt mọng nước ngọt ngào trắng muốt bên trong lớp vỏ màu đỏ tươi vậy.

“**C**ậu giỏi lắm, tay cứ giữ gấu váy, nhảy một điệu quá cảm dỗ.” Vụ Mang Mang còn chưa kịp ngồi xuống ghế thì Lộ Thanh Thanh đã tiến lên, “Tiểu yêu tinh đang dụ dỗ ai đó hả?” Lộ Thanh Thanh néo vào eo Vụ Mang Mang một cái.

Vụ Mang Mang vẫn chưa thở đều lại, bị Lộ Thanh Thanh néo một cái phải hít vào xuýt xoa, giọng vừa nũng nịu vừa dịu dàng, nghe kiểu gì cũng giống đang than thở khi bị “tấn công” quá sâu ở trên giường.

Vụ Mang Mang vội giữ tay Lộ Thanh Thanh lại, “Không có đâu hôm nay tớ không mặc quần an toàn, sợ lộ hàng thôi.”

Giọng cô gắng sức hạ thật thấp, nhưng những người ngồi gần vẫn nghe thấy, ngay cả Tướng Bảo Lương lúc này cũng ngẩng lên nhìn Vụ Mang Mang.

Dưới bầu trời sao, một câu nói vu vơ, chỉ cần hữu ý là có thể nghe ra ý tứ khác.

Đều là họa do ánh sao gây ra.

Mà Lộ Tuyền ngồi cạnh Tướng Bảo Lương dường như vào tai trái, ra tai phải, không hề có phản ứng gì.

Lộ Thanh Thanh và Vụ Mang Mang về chỗ ngồi rồi, cô nàng ghé tai Vụ Mang Mang thì thầm: “Có phải là Tướng Đại Trạng có ý với cậu không, tớ thấy lúc này anh ta cứ nhìn cậu, lúc cậu nhảy, mắt anh ta không hề nhìn đi chỗ khác.”

Vụ Mang Mang nói: “Luật sư sở trường nhất là đánh bại và chuyển dời tài sản, kết hôn với họ coi chừng ra đi tay trắng.”

Lộ Thanh Thanh gật gù, “Cũng đúng. Đánh thì đánh không thắng anh ta, mắng cũng mắng không lại, ngậm ra thì đúng là không phải cuộc sống của con người.”

Vụ Mang Mang lướt nhìn cái bụng của Tướng Đại Trạng, rồi ung dung nói: “Chắc tớ đánh được anh ta.”

Chếch phía đối diện có tiếng cười khẽ vẳng đến, Vụ Mang Mang nghe thê liền ngẩng lên nhìn về phía phát ra tiếng cười xem là ai, cô rất nghi ngờ chắc mình nhìn nhầm hay nghe nhầm, bởi vì thời điểm Lộ Tỳ cười cũng quá trùng hợp, chỉ là cách xa như vậy Vụ Mang Mang không cho rằng lời nói ban nãy của cô lại bị Lộ Tỳ nghe thấy.

Thê thì có gì đáng để anh cười thê chứ?

Lại nhìn sang bên cạnh anh, chỉ có Trương Bảo Lương đang ngồi, hai người đó hình như đều không phải người hóm hỉnh.

Bất ngờ Lộ Tỳ liếc mắt nhìn sang, Vụ Mang Mang và anh nhìn nhau rồi cô vội vàng quay đi nơi khác, tim đập thình thịch, chỉ cảm thấy ánh mắt anh quá sắc bén.

Mà lúc này, Trương Bảo Lương đã đứng lên tiến lại chỗ Vụ Mang Mang, cúi người làm động tác mời, “Vụ tiểu thư, không biết có thể mời cô nhảy một bài không?”

Một đêm tuyệt đẹp thế này, từ chối rõ ràng không phải lựa chọn thích hợp, Vụ Mang Mang mỉm cười đứng lên, đặt tay mình vào lòng bàn tay anh ta.

“Lần đầu tiên gặp nhau, ấn tượng tôi để lại cho Vụ tiểu thư chắc hẳn rất tồi tệ đúng không?”

Trương Bảo Lương đặt hờ tay lên eo Vụ Mang Mang, điều này khiến cô có thêm chút thiện cảm với anh ta.

“Gọi tôi là Mang Mang đi.” Vụ Mang Mang cười nói, “Lần đầu tiên gặp, Trương Đại Trọng khí thế bức người, làm tôi sợ hãi quá, nhưng không đến nỗi ấn tượng xấu.”

Triết lý cuộc sống mà bà Liễu dạy cho Vụ Mang Mang là đừng bao giờ làm hỏng mối quan hệ với một “thầy cãi”, biết đâu ngày nào đó bạn sẽ cần đến họ, đúng không?

Trương Bảo Lương thuận nước đẩy thuyền gọi “Mang Mang”, “Dù thế nào thì tôi vẫn muốn níu kéo chút hình tượng của tôi trong lòng cô, đương nhiên cũng do không biết cô là người con gái đáng yêu thế này. Lần sau nếu có việc tìm tôi, tôi có thể giảm nửa giá cho cô.”

Nửa giá?! Vụ Mang Mang mở to mắt, Trương Đại Trọng không tăng giá đã là có lương tâm lắm rồi đằng này lại giảm giá đây tuyệt đối chuyện lạ có một không hai, là buôn bán lỗ vốn sắp nhảy lầu tới nơi rồi.

Vụ Mang Mang không kìm được cười rất chân thành, mày mắt cong cong giống như vầng trăng non trên bầu trời, “Rất cảm ơn anh, nhưng tôi vẫn mong mãi mãi không cần đến mối nhân tình này.”

Tưởng Bảo Lương cười.

Hai người trò chuyện với nhau đến khi điệu nhảy kết thúc, dường như vẫn có chút chưa cạn hứng.

“Chẳng phải cậu nói không có hứng thú với luật sư sao?” Lộ Thanh Thanh hỏi về bất mãn khi Vụ Mang Mang quay về, “Cậu xem bụng anh ta kia, chả làm ăn gì được đâu.”

Tuy đã là buổi tối nhưng Vụ Mang Mang vẫn không quen thảo luận chuyện “đêm khuya”, ở nơi không phải trên mạng, bắt đầu chuyển hướng đề tài.

Bài đăng trên Weibo lúc hoàng hôn của cô đã bị người ta phân tích chi tiết.

Giống ngựa thuần trắng sau lưng cũng bị người ta đoán ra đại khái, lại có người thân thông quảng đại hơn, từ loài ngựa đoán ra chủ nhân con ngựa.

Trong thành phố này người mua được giống ngựa này, nuôi được và thích nuôi chỉ có mấy người. Thân phận “bạch phú mỹ” của Vụ Mang Mang lại bị khai quật.

Mấy antifan hồi trước trong Weibo của cô bảo cô mua hàng giả lại xuất hiện, nói cô sơn con ngựa thành màu trắng.

Lộ Thanh Thanh mắng Vụ Mang Mang một câu “em gái cáo”, nhưng lại bắt đầu lên mạng, không tiếc công bảo vệ cô.

Tiệc tối đã kết thúc, đám đàn ông di chuyển về quầy bar, đám phụ nữ thì có rất nhiều hoạt động giải trí khác để chọn lựa, nhưng đa số cũng chọn đến quầy bar.

Vụ Mang Mang mệt muốn chết, cô định lên thẳng trên lầu để nghỉ ngơi.

Lộ Thanh Thanh bất mãn kéo Vụ Mang Mang lại, “Sớm thế mà đã ngủ à? Nhìn thấy họ chưa...” Lộ Thanh Thanh chỉ về phía quầy bar “Họ đều có hứng thú với cậu, cậu...”

Chất lượng đám đàn ông đó đều tốt, gia thế cũng rất có sức cạnh tranh, Vụ Mang Mang biết ý Lộ Thanh Thanh nhưng cô chỉ uể oải nói: “Cũng chẳng phải chuyện tốt gì.”

“Cậu đủ chưa?” Lộ Thanh Thanh đánh khẽ Vụ Mang Mang một cái, “Bớt được nước còn làm bộ đi, cậu đang thu phục cả thế giới rồi đó, đồ lươn lẹo!”

Thật sự không phải lươn lẹo.

Phụ nữ được nhiều đàn ông yêu thích đương nhiên đó là sự tán dương về đẹp cấp bậc cao nhất đối với cô ta, nhưng nếu bị đại đa số đàn ông quen biết theo đuổi thì lại không hẳn là chuyện tốt.

Đàn ông là loại động vật vô cùng thực tế, trước khi họ theo đuổi phụ nữ thường sẽ cân đo độ khó khi cura đồ được cô nàng đó.

Nếu quá khó thì đó là cấp bậc nữ thần, có thể chiêm ngưỡng từ xa nhưng không thể chơi bời, họ sẽ không chủ động bước lên, chỉ lặng lẽ giữ tình cảm trong lòng.

Chỉ có dạng phụ nữ dễ dàng cura đồ, hoặc nỗ lực một chút là có thể tán được, thì đàn ông mới bỏ ra chút tâm tư để theo đuổi.

Vụ Mang Mang quá rõ sự cách biệt đó, trong lòng Ninh Tranh, Thẩm Đình và Tưởng Bảo Lương, cô chính là dạng con gái hư vinh mà chỉ cần họ ngoắc tay là cô sẽ lon ton chạy ngay đến, nên họ có thể dễ dàng trêu đùa cô.

Yêu thích thật sự, thực ra không phải như thế.

Chẳng hạn như Vụ Mang Mang có thể nhìn ra Tưởng Bảo Lương trong một buổi tối nhìn thăm Viện Tử không dưới mười lần, nhưng anh ta không dám tiến một bước để theo đuổi.

Đàn ông trưởng thành có lúc đúng là thứ khôn kiếp.

Vụ Mang Mang bắt đầu hoài niệm mối tình đầu tiên thời đại học của cô, cậu bạn học vừa thấy cô là đỏ mặt, nếu bệnh của cô không dọa cho cậu ta sợ chết khiếp phải bỏ chạy thì tốt rồi.

Bây giờ nhớ lại, lúc đó đúng là quá ngây thơ.

Ngủ sớm, dậy cũng sớm, tối qua Vụ Mang Mang không đếm xỉa gì đến sự bất mãn của Lộ Thanh Thanh, kiên quyết không chịu vì mấy tên đàn ông kia mà hy sinh giấc ngủ cho sắc đẹp.

Lúc này sương mai còn đọng trên lá cỏ, vệt nắng đầu tiên trên bầu trời mới vừa xuất hiện, Vụ Mang Mang đến ban công lộ thiên bằng gỗ có hồ bơi ở lầu một, chuẩn bị bắt đầu bài tập yoga.

Đúng lúc Vụ Mang Mang đang trải nệm yoga ra vô thức ngẩng lên trông thấy một người trên ban công lầu hai, bước thẳng lên nhảy xuống hồ bơi với đường cong parabol tuyệt mỹ hệt như con cá nhảy vào nước.

Vụ Mang Mang không ngờ còn có người dậy sớm giống cô.

Nhưng lúc tập thể dục buổi sáng, đôi bên không nên làm phiền nhau, Vụ Mang Mang thu ánh mắt lại, bắt đầu ngồi xuống.

Nửa tiếng sau, Vụ Mang Mang đổi tư thế chuẩn bị làm động tác chào mặt trời thì thấy người trong hồ bơi đang bước lên bờ.

Vì người này từng yêu thích rốn của cô một cách dị thường nên Vụ Mang Mang không nhận được lại quan sát anh.

Lỗ rốn cô hình như hình tròn, nhưng của Lộ Tuyền lại giống một con mắt dài hẹp, quả nhiên là anh không có nên mới đặc biệt thích thú như vậy.

Làn da Lộ Tuyền không trắng lấm, nhưng cũng không phải màu đồng được phơi nắng mà là màu nâu rất tự nhiên.

Phía trên rốn là sáu múi biểu thị cho sự quyến rũ và sức mạnh cơ bụng, phía dưới lại là đường cong nhân ngư mà vô số người đều ao ước muốn có vóc dáng thật sự rất đẹp!

Với độ tuổi của anh chắc chắn phải tốn rất nhiều thời gian và tinh lực mới có thể giữ được như thế, Vụ Mang Mang nhủ thầm.

Cứ nhìn vào phần eo bụng của đàn ông có vẻ như là kiểu ám chỉ mờ ám, Vụ Mang Mang lập tức ngẩng lên, đúng lúc chạm vào ánh mắt của Lộ Tuyền.

Vụ Mang Mang lịch sự gật đầu, hình như lần này đến biệt thự của Lộ Tuyền, họ chưa hề nói với nhau câu nào, Lộ Tuyền chỉ thuần túy xem cô là người qua đường.

Chuyện lần trước trên đảo của anh, ngẫm ra thì chắc do anh bị trúng gió phát bệnh thôi.

Lộ Tuyền hờ hững gật đầu, cầm khăn bông để trên tay vịn ghế lên, bắt đầu lau tóc.

Vụ Mang Mang rất muốn thu ánh mắt lại nhưng phụ nữ thường sùng bái sức mạnh cũng giống như đàn ông yêu thích sự dịu dàng mềm mại của phái yếu vậy, có cơ hội là chỉ muốn nhìn mãi.

Ghi chú:

1. Cong và thụ: top và bottom là cách phân biệt trong mối quan hệ đồng tính nam. (ND)